

Viết cho Cha

Tên: Hoàng Lan Chi

Chức vụ: 24 Tháng 7 Năm 2011 22:23

Hoàng Lan Chi -Viết cho cha - 2002

Gia đình tôi hơi khó chịu! Cha tôi là giáo sư, công việc thêm tãnh cũng khó khăn (chắc không phải cái nghiệp giáo làm cho khó) nên khó dần thôi.

Thuở nhỏ, khi đi cùng vô nam, đã có ngày, ông đành xuống Sóc Trăng dạy. Mọi việc ở nhà phó cho mẹ. Mẹ tôi không phải giáo sư gì ráo nhưng cũng khó tiền máu khó ra nên tôi tui coi như bạn kém kém. Và cha tôi hoàn toàn yên tâm khi đi xa, khi đi nói “con học thôi mẹ”.

Hồi đó tôi ví von: lũ chúng tôi ba tiếng áp bức: gia đình, học đường, xã hội. Tiếng nào cũng kinh nghiệm nhau. Gia Long thì khổ luật nghiêm quá thôi. Chắc có lẽ nhìn thấy Gia Long đã có cái

Viết cho Cha

Tác Giả: Hoàng Lan Chi

Chúa Nhật, 24 Tháng 7 Năm 2011 22:23

---

ngôi sấm, kìa luống gặt nên hái đó cha tôi biết tôi thi vô GL, chớ là ra, con gái bác kìa 9 nút nhỡ chúng tôi, phải học Trồng Vườngr mớ đúng.

Sau này cha tôi đi đến vũng biển Saigon. Ban đầu là giáo sư Trần Giuóc. Sau đó Hiểu trưởng Ban Lữ, rồi Trần Đuóc. Cuối cùng với dĩa Anh văn là Petrus Ký cho đến 75.

Cha tôi giỏi văn. Cũng làm nhiều thơ. Gia nhập văn đàn gì đó. Tự nhiên thơ gì đó, thơ các cô đa số đố ng luống. Tôi thấy đó “chợ trịch” hay “tờ trào” chỉ đó thì làm kiểu thơ đố ng là phù hợp, còn thơ tình, tôi thích bài hay tám chữ.

Ở nhà, có lẽ chớ có tôi là thơ a học ng cái gien văn chương “vở vở” đó của cha. Nhưng vì cha gặt nên tôi đi học. Ngồi ta-tuôi học trò- viết bài đăng báo là hạnh phúc khoe gia đình. Còn tôi, không dám. Đi học kín đáo. Cha tôi không hay gì hết ráo. Nhưng tôi với với lung tung trong lớp thì cha biết. Cha là “Lo học cho có nghề” đảng hoàng. Văn sĩ hay học sĩ, đa số gian truân, lao đao. Có khi nếm miếng thì đã chết rồi. Còn sống thì nghèo khổ. . .”

Tôi nghe lời ngay lớp. Chớ là “bên cô nương” cũng sống nghèo mà nên chớ lâu lâu với tí chữ. Cũng uống, coi nhà cha tôi đã giỏi tờ trồng ruộng mớ t học sĩ học danh của VN !

Nhưng viết, còn khuya đi bác của con rồi. Tôi lên cha, lai rai. Với tôi ngày đó, viết chớ đi trí và kiếm tiền đãi bên bè ăn bò viên. Báo Chính Luận trả nhuận bút khá nhớt. Mớ bài chớ hai trang A 4 là tám trăm ngàn. Tiền dĩa lớp 10 tờ trồng là 500. 000/1gi. Tôi ngoáy bút đầu đến mớ t giỏi. Chớ học ng nĩa giỏi là xong mớ t bài cho Chính Luận.

Tôi cũng viết lai rai chuyện tình cho báo khác. Chuyện tình thì toàn là “cô bé” bĩa. Cũng mớ t câu nói, mớ t tình huống có thể nào đó là tôi thêm đố t thành mớ t chuyện tình lâm ly bi đát ngay tức tức! Còn bên thân mình thể sống ngoài đố thì em hiền còn học ma soe ! Mà học sinh viên, tôi thu học lo với xí xon nên cũng nhiều đuôi. Do với mớ i đuôi đố đố c tôi cho vô truy n của mình hết ráo.

Cha tôi hoàn toàn không học con gái lên mình viết báo. Nhưng cha biết tôi khá văn. Nên thơ nh thơ ông đem thơ ra và hỏi “Có hay không”. Trớ đố t, hỏi nguôi ta thơ mình có hay không! Mà chớ hỏi tôi thôi chớ mớ y mớ ng kia trong nhà coi nhỡ dui đố c chớ m mớ m cáy! Vì cha biết học thể t, không văn chương thơ thơ n nh tôi. Tôi xem và phán thơ nh b “Thợ b thì cũng khá (!!)

nhớ ng bài nào cũng có mớ t câu bớ gãy” “Bớ cô!” Tôi chớ y “Sao bớ hỏi, con nói thì t lớ chớ i. Lớ n sau con không nói nĩa đâu”. Đó là sống thơ t. Cha tôi làm thơ cũng hay. Nhưng trong tám câu thơ nào cũng có mớ t câu gớ ng lớ là gớ ng, ép lớ là é !

Cha tôi còn “thần số” chớ - ông phán xanh đố n :

Trung học: chớ m không có bên trai. Cái kho n này đố c bên đố a con gái chớ p hành nghiêm chớ nh.

Đố i học: đố c quy n có bên trai nhớ ng chớ m không cho đố n nhà. Trớ đố t, “gian ác” kinh khớ ng chớ a? Không cho đố n nhà thì làm sao tiếp xúc nhiều đố biết tên đó có thu c anh em với S

Viết cho Cha

Tác Giả: Hoàng Lan Chi

Chúa Nhật, 24 Tháng 7 Năm 2011 22:23

Khanh không? Cái khoảnh khắc này đau chết tôi nghiêm chỉnh thi hành. Tôi cũng thi nghiêm chỉnh không kém chút ly ông cha nào cả. Nhưng năm thứ hai, tên T “mặc toi”, cái tên ngang tàng bồng ngồng bồng nh, không sợ ai, đã lòi dưng lúc tôi đang ở trường, hẳn đến nhà tôi nh b. Sau đó hẳn về trường “Tôi mới đến nhà LC đây. Gặp ba LC” Tôi sợ xanh mặt. Về nhà, rón rén đi vào, chốc chốc nhìn nh c của ông b “học ám”. Nhưng l, ông ch đến giờ “Hồi này có thằng T đến đây”. Cho đến giờ phút này, tôi cũng không hiểu vì sao cha tôi không la? Vì sao cha tôi xé b luýt của người? Đương nhiên đó về sau, mẹ y tên con trai khác, nghe tin T đến đ là cũng theo gót. Về y l : trong gia đình, ch tôi b si t. Và tôi đến hẳn bà ch đ c m t kho n ! Đ u trung học: tr ¼ t do. Tú tài m t: tr ti p ¼. Tú tài 2: tr ti p ¼. Đ i học: tr n t ¼ còn l i. Lúc đó mới đến quy n tìm hiểu đ l p gia đình.

Thế đó, có ông b nào “d s” nh cha tôi không? Về y mà chúng tôi tuân răm r p. Cũng nghĩ th t, ng hẳn n a là sau này tôi phán y chang về hai nhóc của tôi! Năm 96, tôi đang hùng hẳn thuyết “Lên đ i học mới đến đ phép cho hẳn trai hay gái đến nhà. Chúng mày nghe rõ ch a? Còn bây giờ là c m!” Hai nhóc cu i. Thêm thằng em- đ t - cũng cu i. Tôi quát “Chúng mày cu i cái gì” Th ng con tôi kính c n “ B m bà T ng, con đang là sinh viên ” M i thuyết moral, tôi quên m t tiêu th ng nhóc m i lên đ i học. Tôi c t ng nó còn trung học. Nhưng có l con trai tôi cũng n bà m học ám (giờ ng tôi n cha m mình ngày x a!) nên không bao giờ đ a hẳn gái về nhà. Năm 98, t Úc về VN ch i, cũng ch báo cho m đi đón, không dám cho b ra. Có l tôi b lầy cái học của cha tôi!

Nhưng tôi còn nh, cha tôi đã đ a tôi đi thi tú tài hai. Nói nào ngay, ông ch tôi đi r i ông đến hẳn đ ng kia vì ông là Chánh Ch Kh o ó đó. M tôi không chú ý tôi đi thi ra sao, đi b ng cách gì. Nh l i ngày đó cha đ a đi thi, th y lòng cũng c m đ ng. Sau đó ông nh b n bè xem đ i m tr c cho tôi. Tôi thì ngày x a mê học nên cũng hẳn h p mu n bi t tr c đ i m.

Cha tôi đ nh c Canada năm 93. Năm 2000, tôi đang ở M , ông gọi t Canada “ Này, tôi cho cô 500 US, cô sang Canada đi”. Thế đó, ông t ng tôi không có tiền mua vé bay. Hôm sau tôi ph i đi t San Jose đến Los Angeles làm th t c sang Canada nh ng t i Ca- na- điên phát ghét, đòi thêm nh u gi y t mà tôi đang đ VN nên tôi ph i hu b .

Gi này đây, tôi cũng không bi t mình có cảm n cha đã c m g t gao cái khoảnh “b n trai” đ mình lo học hay không n a? Ch c ch m t ph n. Vì nh ng m i tình thu sinh viên thì mới đ p. Mà hẳn đó b si t quá, tôi không có m nh nào về t vai. Anh nào theo cũng tránh né. Khi ra trường thì đ ng nh đ u óc chai s n hẳn, tính toán hẳn.

Mà thôi, nh ng gì cha m mu n, đ u xu t phát t lòng th ng mà ra. Có ai mu n vì đ u A mà con mình kh đâu?

T t c , ch ng qua là cái s .